

מסורת הש"ס

6) ש"י תוס' ימות קט' ד"ה רמב"ם וכו'... 7) ש"י תוס' קט' ד"ה רמב"ם וכו'... 8) ש"י תוס' קט' ד"ה רמב"ם וכו'...

גליון הש"ס

נמצא הלא גייריה פ"י ימות דף כ"ג ע"ב תוס' ד"ה לא בניו יתן ע"כ תוס' ד"ה רמב"ם וכו'...

לעזי רש"י

ב"ד"ה (ביש"ל) וכו'... מאריך... אינו מעולה יפה...

רבינו חננאל

כ"י בני אדם שהמרו זה את זה... חכמה זה סדר קריש, ודעה זה סדר טהרות... על פי [כ"ן] יראה ה' ה' אצור, א' אביא יראה ה' ה' אן ואי לא לא, רבא אמר בשעה שמתכניסין את האדם לדין אומרים לו נשאת יתחת באמונה, קבעת עמית ליתיה, עסקת בסברה רכובה, ציפית לישועה, פילפלתה בחכמה, הבנתה דבר סתור דבר, אפי' שיש בידך כל אילו אי אביא יראה שמים אין ואי לא לא, פ"י חומטון, חל מערבין בחבואה, ואינו בא בה סלמטון והוא רעיתא, ומפורש בסוף המבואר את הספיקה, כל ת"ת שיש בו חזרה ואין בו...

במה מדליקין פרק שני שבת

לא.

שהמרו, נתעברו כמו שממירין את היונים דסנהדרין (דף כה:): מי כאן הלל, כלום כאן הלל ולשון גנאי לנשיא ישראל: מפני מה ראשן של ככליים סגננננ. צילוני"ה צלע"ו שאינו עגול, לישנא אחרינא ראשן של ככליים סגנננ עגול: מרוטות, רכות: שדרים בין הסולות, והכות נושבת ונכנס בתוך עיניהם, ובמקום אחרים) מפרש מרוטות לשון עגולות בית מושב שלהן ואף כאן אני אומר כן ומפני שדרים בין החולות שיהא אותם המקום שלא יהא סדק של עיניהם ארוך כשלנו ויכנס בו החול, וכן רגליהם של אפרקיים רחבות שלא יעצבו צנצעי המים ורבותיהם מפרשים שדרים בין צלעי המים והלכין יחסין ומתפשטין רגליהן לפי שהמנעל דוחק הרגל ומעמידו על דפוס שלו: כדי הוא הלל, רמזי לך: הולילו בניוסי, דתניא הנא לקבל דברי חכמות מן מדבר אחד וכן גר הנא להמגיר וקבל עליו דברי תורה מן מדבר אחד אין מקבלין אותו במסכת בכורות (דף ל:): גייריה, וסתן על חכמתו שסופו שירגילו לקבל עליו דלא דמיא הא לחון מדבר אחד שלא היה סופו בחזרה שצנעל פה אלף שלא היה מאמין שהוא מפי הגבורה והלא הוציאו שאר שילמדנו יסקמון עליו: אפי' ליה, כגון תשר"ק: לאו עלי קא סמכס, מנין אתה יודע דמי: דעלך בני להבדיל לא סעביד, ריעך וריע אביך אל תעובד (משלי מ) זה הקב"ה אל תעבוד על דבריו שהרי עלך שנאוי שיעבוד חביבך על דברך, ל"ה חניך ממש כגון גולה גנבה נואף וכו' המנות: אידך, שאר דברי תורה: פירושה, דהא מילתא הוא לדעת איהו דבר שנאוי זיל גמור ותעד: סופר, מלמד מיתקנות: טכסיס, חיקוי רכבי הלל: לפי הכבוד: שלשון, הגרים הללו: סדר ורעיס, שעל אמונת האדם סומכין להפריש מעשרותיו כלאו: חוסן, לשון יורשין ועל ידי אשה נולדו יורשין: סדר נטיקין, מושעין משהיר לפירוש מהזק ומתחייב ממון: דעס, עדיף מתכמה: היא אולרו, הוא עיקר החשוב צעיוני לאזור ולעשות סגולה לזכרון: קבעס עסיס, לפי שאדם לריך להמטק בדרך ארץ שאס אין דרך ארץ אין תורה הולך לקצוע עמיס לחזרה דבר קלוב שלא ימשך כל היוס לדרך ארץ: כפריה ורביה, היינו חוסן: לפיס לישועה, לדברי הנביאים: הכנס דבר מסוך דבר, היינו דעס: קב חומטון, ארץ מלחה ומשמרת את הפירות מהתליע: ואינו חושש, למוכרה דמי מטין דלאו אונאה היא שהרי שמירתן נכך: יראת

שהמרו זה את זה אמרו כל מי שילך ויקניט את הלל ישול ד' מאות זה אמר אחד מהם אני אקניטנו אותו היום ע"ש היה והלל חפף את ראשו הלך ועבר על פתח ביתו אמר מי כאן הלל מי כאן הלל נתעמף ויצא לקראתו אמר לו בני מה אתה מבקש א"ל שאלה יש לי לשאול א"ל שאל בני שאל מפני מה ראשיתן של בבליים סגננלות א"ל בני שאלה גדולה שאלת מפני שאין להם חיות פקחות הלך והמתין שעה אחת חזר ואמר מי כאן הלל מי כאן הלל נתעמף ויצא לקראתו אמר לו בני מה אתה מבקש א"ל שאל בני שאל מפני מה עניניהן של תרמודין תרוטות אמר לו בני שאלה גדולה שאלת מפני שדרין בין החולות הלך והמתין שעה אחת חזר ואמר מי כאן הלל מי כאן הלל נתעמף ויצא לקראתו א"ל בני מה אתה מבקש א"ל שאלה יש לי לשאול א"ל שאל בני שאל מפני מה רגליהם של אפרקיים רחבות א"ל בני שאלה גדולה שאלת מפני שדרין בין בצעי המים אמר לו שאלות הרבה יש לי לשאול ומתירא אני שמא תכעוס נתעמף וישב לפניו א"ל כל שאלות שיש לך לשאול שאל א"ל אתה הוא הלל שקורין אותך נשיא ישראל א"ל הן א"ל אם אתה הוא לא ירבו כמותך בישראל א"ל בני מפני מה א"ל מפני שאבדתי על ידך ד' מאות זה אמר לו הויר ברוחך כדי הוא הלל שתאבד על ידו ד' מאות זה אמר לו כמה תורות יש לכם אמר לו שתיים תורה שבכתב ותורה שבעל פה א"ל שבכתב אני מאמינך ושבעל פה אני מאמינך גיירי ע"מ שתלמדני תורה שבכתב גער בו והוציאו בנויפה בא לפני הלל גייריה יומא קמא א"ל א"ב ג"ד למחר אפיך ליה א"ל והא אתמול לא אמרת לי הכי א"ל לאו עלי דידי קא סמכת דעל פה נמי סמוך עלי: שוב מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי א"ל גיירי ע"מ שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת דחפו באמת הבנין שבדו בא לפני הלל גייריה אמר לו דעלך בני לחברך לא תעביד זו היא כל התורה כולה ואידך פירושה הוא זיל גמור: שוב מעשה בנכרי אחד שהיה עובר אחורי בית המדרש ושמע קול סופר שהיה אומר יואלה הבגדים אשר יעשו חושן ואפור אמר הללו למי אמרו לו לכהן גדול אמר אותו נכרי בעצמו אלך ואתגיר בשביל שישמיני כהן גדול בא להלל ששמי אמר ליה גיירי על מנת שתשימני כהן גדול דחפו באמת הבנין שבדו בא לפני הלל גייריה א"ל כלום מעמידין מלך אלא מי שיודע טכסיס מלכות לך למוד טכסיס מלכות הלך וקרא כיון שהגיע יוהור הקרב יומת אמר ליה מקרא זה על מי נאמר א"ל אפי' על דוד מלך ישראל נשא אותו גר קל וחומר בעצמו ומה ישראל שנקראו בנים למקום ומתוך אהבה שאהבם קרא להם בני בכורי ישראל כתיב עליהם והור הקרב יומת גר הקל שבא במקלו ובתרמילו על אחת כמה וכמה בא לפני שמאי א"ל כלום ראוי אני להיות כהן גדול והלא כתיב בתורה והור הקרב יומת בא לפני הלל א"ל ענותן הלל גידולו לך ברכות על ראשך שהקרבתני תחת כנפי השכינה לימים נדרווגו שלשתן למקום אחד אמרו קפרנותו של שמאי בקשה לטורדנו מן העולם ענותנותו של הלל קרבנו תחת כנפי השכינה: אמר ר"ל מאי דכתיב יוהיה אמונת עתיד חוסן ישועות חכמת ודעת וגו' אמונת זה סדר זרעים עתיד זה סדר מועד חוסן זה סדר נשים ישועות זה סדר נטיקין חכמת זה סדר קדשים ודעת זה סדר טהרות ואפ"ה יראת ה' היא אוצרו אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו גשאת גונתת באמונה בקבעת עתים לתורה עסקת בפו"ר צפית לישועה פלפלת בחכמה הבנת דבר מתוך דבר ואפ"ה אי יראת ה' היא אוצרו אין אי לא לא משל לאדם שאמר לשלוחו העלה לי כור היטין לעלייה הלך והעלה לו א"ל עירבת לי בהן קב חומטון א"ל לאו א"ל מוטב אם לא העלייתה: תנא דבי ר"י מוערב אדם קב חומטון בכור של תבואה ואינו חושש: אמר רבה בר רב הונא כל אדם שיש בו תורה ואין בו יראת

עין משפט
גר מצוה
ק"ב א טור וס"ח ח"ח פ"י
ק"ב ב פ"י פ"א מהל' ח"ח
ח"ח ס"ח ט"ו וס"ח פ"א
ח"ח ס"ח ט"ו וס"ח פ"א

תורה אור השלם
1 ואלה הבגדים אשר יעשו חושן ואפור ומעיל והתנה תשבץ מנצפת ואבנט ועטם כנרי קיש לאהרן אויך ולכזי לפתו שבות כח ד
2 ובגטע המושקן וירידו אתו הלויים ובתחת דמשקן יקטנו אתו הלויים וחקר הקרב יוקתו ככורב א נא ואמרת אל פתה כח אפור ה בני בכרי ישראל: שבות ר כב
4 והנה אמונת עתיד חוסן ישועות חכמת ודעת יראת ה' והא אוצרה
ישעיהו לג ג